

Psychiater Lieve Thienpont na vrijspraak op euthanasieproces: 'Het was een symboolzaak'

Uit Knack van 16/12/2020 15/12/20 om 16:33 Bijgewerkt om 16:52 Bron : Knack

Stefanie Van den Broeck

Op het euthanasieproces in Gent werden de drie artsen vrijgesproken van gifmoord op Tine Nys, na lang beraad van de jury. Psychiater Lieve Thienpont was een van hen. 'Dit was een symboolzaak. Maar het had uiteindelijk een omgekeerd effect.'

© belga

Lieve Thienpont: 'Wat voor mij het zwaarst was tijdens het proces en in de lange aanloop erheen, was de verantwoordelijkheid tegenover mijn beroepsgroep. Het was meteen duidelijk dat men het gemunt had op euthanasie bij psychisch lijden, het was een symboolzaak. Het mooie is dat er op dat vlak winst is geboekt. Meer mensen zijn over euthanasie gaan reflecteren en is er meer begrip ontstaan. Maar het blijft hallucinant om als arts - die altijd zorgvuldig probeert te werken en nooit eerder een klacht heeft gekregen - te worden beschuldigd van gifmoord.'

<p>KNACK NIEUWSBRIEF</p> <p>Wees gerust. Je kan elke moment uitschrijven. Lees hier ons privacybeleid.</p>	<p>Een update van het laatste nieuws, 's morgens, 's middags of rond 18u - in uw mailbox</p> <p>✓ JA, IK SCHRIJF ME IN</p>
--	--

Pas na urenlang beraad besliste de jury over jullie onschuld. Was u er gerust op?

Thienpont: Puur rationeel verwachtte ik dat we zouden worden vrijgesproken. Maar in een duister hoekje van mijn wezen was er toch de angst voor opsluiting. Mijn advocaat, Jef Vermassen (op de illustratie, met Thienpont, nvdr), kon me gelukkig altijd geruststellen. Al vond zelfs hij dat het beraad van de jury verdacht lang duurde. Door hem, en door de steun van al mijn familie en vrienden, waren die laatste uren draaglijk. Ik heb door deze zaak heel diep beseft hoe belangrijk het is om je als mens gedragen te voelen. Mijn boek is vooral een poging om iedereen te bedanken.

In een duister hoekje van mijn wezen was er toch de angst voor opsluiting.

Er zijn zeer veel geruchten over beïnvloeding door de katholieke kerk. Hoe kijkt u daarnaar?

Thienpont: Dat is een erg delicate vraag. Het enige wat ik wéét, is dat René Stockman van de Broeders van Liefde zich in een interview met de *National Catholic Reporter* uit 2018 opgetogen uitliet over het nakende assisenproces. En het blijft vreemd dat de procureur van Dendermonde aanvankelijk oordeelde dat er geen proces hoefde te komen, maar dat het Openbaar Ministerie later plots een bocht maakte.

Hoe staat u tegenover de familie-Nys, de tegenpartij in deze zaak?

Thienpont: Ik voel veel mededogen. Wij zaten op de beklaagdenbank, maar op welk bankje zaten zij? Ze hebben uitgeschreeuwd dat zij - net als wij - dit proces niet hebben gewild. Dan vraag ik me af: wie wilde het wél? Als er beïnvloeding is geweest, dan ben ik onwaarschijnlijk boos op de 'krachten' die de familie op dat bankje geduwd hebben.

Heeft dit proces een invloed gehad op de bereidheid van artsen om euthanasie uit te voeren?

Thienpont: Een klein deel van de artsen is ongetwijfeld terughoudender geworden. Maar ik zie vooral méér engagement bij artsen om patiënten met een vraag om euthanasie te helpen. In die zin heeft dit proces een omgekeerd effect. Overigens, het is niet omdat ik pionier ben in de strijd voor kwaliteitsvol sterven, dat ik niet erg ijver voor behoud van leven. Ik ga bij elke patiënt tot het uiterste om andere oplossingen te vinden. Maar als die er niet meer zijn, pleit ik voor een humaan perspectief. En voor meer zelfbeschikkingsrecht. Het wordt trouwens dringend tijd om psychiatrisch zieke mensen uit hun 'aparte hokje' te halen, alsof zij minder wilsbekwaam zouden zijn. Zij hebben evenveel recht op een waardig levenseinde.

Lieve Thienpont, Beschuldigd van gifmoord, Houtekiet, 256 blz, 21,99 euro.

Reageren op dit artikel kan u door een e-mail te sturen naar lezersbrieven@knack.be. Uw reactie wordt dan mogelijk meegenomen in het volgende nummer.